

Kölecî Yasa 4

– Bayram KAYA · 17 Ağustos 2017

Sahiplik, siyaset, hukuk bir yönetmelik (düzenleme) işiydi. Neyin düzenlenmesi* Kuşkusuz ki enerjinin. Ne tür bir enerjinin düzenlenmesi? Sosyo toplumsa gücü oluşan birikimli ve kaosu olan enerjinin düzenli ve yönlü salınımlarla kesikli sürekli modüle edilmesi işidir. Sosyo-toplumsa düzenleme (regülasyonu) olan ilk meşruiyet biçimleri totem dönemle ön ittifaklardır.

Her iki dönemin enerji düzenlenin süreçleri ortaklaşmayı içerirler. Totem dönem sağlamalar olan ortak dayanışmalarla ortaya konan organizasyonlardı. Ön ittifaklar da üreten totem meslekli yapılar olmakla kolektif üreten grup emek gücüne göre, ortaklaşan üretim ve tüketimler olmanın; siyaset, sahiplik ve hukukuydu. Adalet ortaklığa göre güç ve gerçekleştirme olmakla bir enerji düzenlenin işiydi.

El mantığı içinde ortaklaşan siyaset, sahiplik ve hukuk; herkesin değil de, kimi kişilerin kişisel mal mülk sahipliği siyaseti ve hukuku olan bir adaleti gerçekleştirmeye dönüştü. Adalet egemen kişi sahipliğine göre olmanın güç ve gerçekleştirilmesiydi. Giderek bırakın geçsinler bırakın yapsınlar olacaktı.

Yağan yağmur seli beraberinde getirip koyunları alıp gidiyorsa; sel Mezopotamya ovasını alveollerle bezeyip senede bir kaç kez ürün alınmasıyla, verimlilikte olmuyor mu? Yani her iyilik kötülüğünü beraberinde getirirken; her kötülük te iyiliğini beraberinde getirirdi. Ortaklaşan öncül ve temel yapıya göre El süreci adaletsizliği getirmişti.

Adaletsizliği (karmaşık düzensiz enerji süreçlerini) getiren El süreçleri de kendi El adaletini (enerji düzenlenin süreçlerini) getirecekti. Ortak üreten gücün siyaseti, hukuku ve meşruiyet ligi;- olacak kendi rengi ruhsarını; ortak üreten bağıntı gücü ve ortak üreten bağıntı bilinci içinde arayacaktı. Düzenli oluş ortak süreçlere göre olan durumlarda, kendi organizasyonuna meşruiyet ve dayanak arayacaktı. Ortaklığa göre ortak tanımsızlık kötülüğü ortak oluşun zaten bağrında ve beraberindeydi.

Ortak iradeyi ve ortak gücü; ortak bilinci; bir kişinin ya da bir kaç tekil kişinin "üretim gücü" yapmakla El süreci, ortaklaşma olmayan kötülük düzenin içine geçmişti. Her şeyiyle kötü olan durum, giderek iyi olan kendi özel durumlarını da ortaya koyacaktı. Bu özel durum herkese göre olur özel durum değildi. Kimini mal mülk sahibi yapmaktı. Bu tarafta kısılan kadarla o tarafı zengin yapmaktı. O tarafı zenginliği kadar olan kısmı bu taraftan kısmaktı. Bu taraf kısılan kadarla az çok doyuyordu. Yani durum özeldi. Bu özel durumla pek çok kişiyi ya hiç mal mülk sahibi yapmıyordunuz. Ya da birazını da kıt mal mülk sahibi yapacaktınız.

Öyle ya herkesin ev sahibi olduğu yerde elli tane ev sahibi olup ta evinizi kime kiraya verecektiniz? İşte özel durumlu el sürecinin siyaseti adaleti, hukuku ve mal sahipliği sizin ev sahibi olup olmamanıza göre

enerji düzenlemesi yapıyordu. Siz ev sahibiyse adalet hukuk başka işliyordu. Siz ev sahibi değilseniz hukuk adalet başka işliyordu.

Söz gelimi siz ev sahibi olmadığınız için yangında eviniz yanmaz. Sel evinizi götürmez, eviniz heyelan altında kalmaz, çökmez, depremde eviniz yıkılmaz vs. Ama depremde ev sahiplerinin evi yıkılır. Devlet ev sahiplerinin evini tazmin eder.

İşte zaman bunu için farklı akar yani siyaset hukuk adalet farklı işler. Tazminler kimin emek gücüyle yapılır? Kuşkusuz ki yine evi olmayan çoğunluğun da emek gücüyle tazmin edilir. İşte, sahipliği olmayan kişilerin emek gücünü iktisap edinen; siyaset, sahiplik ve hukuki mantık ta rengi ruhsarını ve sürece dayanak meşruiyet regülasyonunu bu tür El mantığı içinde arayacaktı.

Çünkü irade sahibi olan güç ya da yöneten gücün kendisi; kendi ürettiğinin sahibi değildir. Bu mantık ile meşruiyet ligi sanal, sahipliği gerçek olan bir "mal mülk sahibi yaratılır. Yaratılan mal mülk sahibine mülkü, keyfi oluş içinde; sanal mülk sahibinin kendisine dağıtırılır. Böylece gerçek mal mülk sahibi (ortak gücün birikmiş olan emek gücüne sahip olan) efendiler (bay erki olan monarklar) ortaya çıkar.

Sahiplik, potansiyel bir güçtür. Hem akar, hem yakar, yıkar. hem düzenlenir olandır. Hem de kendisi düzenleyendir. siyaset edendir (yönetendir). Hukuk oluşturandır (irade olandır). Elli tane demokrasi de getirseniz; ortaklaşan üretimden gelen sahiplik gücünüzü geri kazanmadıkça böylesi bir dağılımla adaleti (düzenlenin olanı) mülk hakkı olurla (!) efendiler ortaya koyacaktır.

El size emek gücü sahipliğinizi kaybettirmişti. Emek gücü sizindi ama emek gücü de ancak kolektif süreçlerle ortaya konabiliyordu. Kolektif süreçler yoksa ne üretim vardır. ne üretim bilinci vardır. nede insan vardır. Mülk hakkının kolektif güç üzerinde emekler bilinci olduğunu bilmezseniz; kendi başına emeğin olmadığını; bir toplumsal (kolektif) bilinç ve toplumsal (ortaklı) bağıntı kullanılmadan hiçbir mülkün ortaya konamayacağını da bilmezsiniz. Yani geçmişi (tarihsel oluşu ve geri bağlanımları) bilinmeden mülk sahipliğinin ne olduğunu da bilemezsiniz.

Böylesi bir bilmezlik mülk hakkını sizin üzerinize heyula eder ve heyula edileni de size kutsatr. Mülk hakkının kader kurbanı olursunuz. Çünkü mülk toplumsal güç envanteridir ve toplumsal güç kişilerde yoktur. Kaldı ki kişi; toplumsal emeğin ortaya koyduğu bilgi birikimlerini ve emekleri kişiler kendi malı mülkü olmanın meşruiyet ligi içinde tasarruf etsinlerdi.

Yani ancak her biri ve her bir aşaması toplumsal süreçli güçle ortaya konan girişmeler ortaklaşa olanın birikimiydiler. Bilgi gibi, ortak bağıntılı beceriler gibi. ortak iliş kinlikle ortaya konan teknolojiler gibi. Kolektif emek ve kolektif üretim gücü gibi olanlar bu ortak süreçlerin içindeydiler. Emek veren, güç ortaya koyan, iş bölüşmekle ortaklığın envanterinde olan hazır süreçlere siz yatırımcı hakkı diye kişi sahipli kılar ve ortaklaşa olanın envanterlerini kişilerin tasarruf etmesini sağlarsanız; bu kumpastr.

Tarihin ilk kumpasları El süreçli inşalardır. İbrahimleri, Nemrutları ortaya çıkaracak olan süreçler bu kumpaslarladır. İbrahim de Nemrutta; İbrahim de, Sargon da; İbrahim de Firavunda bir efendi baal oluşla mal mülk sahipliği olan bay erkli El monarktırlar.

Var olan evrensel süreç içindeki şeylerin hem kendi olukla hem kendilerine karşı olmalarıdır. Bunun sosyo toplumsa dildeki karşılığı İbrahim Nemrut veya Hürmüz, Ehrimen vs. sembolizmleridir. Yaşanan süreçler akış oldukça semboller üzerinde söylenir olacaktır. Bu semboller bin yılların kendi koşulları içinde akıl süzgeci olan damıtılmalarıdır.

Uyanan kişinin uyuyan kişi olması gibi. Tok olan kişinin acıkması; acıkan kişinin doyması gibi ikili ve birbiri üzerine çevrimlidirler. Biri değişerek öbürünün olmasıdır. Bu ikili ıra kişide kişinin kendisidir. Akış içindeki koşulların eğip büktüğü duruma göre kişi zaman zaman zıt olan bu iki uçta da bulunur. Bu bulunmalar içindeki kişi bir halini diğer haline göre daha az ortaya kor. Ya da kişi bir halini daha çok niceli yapmakla görünür.

İşte İbrahim ve nemrut bu tarz niceli durumlarla belleklere kazınan iyilik kötülük idolleridirler. Bu sıfatlar bu kişilerin akış içinde genel ve özel yararlı olma hallerini tasvirten söylenirler. İbrahim daha çok genel yararı gözetir olmakla öne çıkar. Kötülüklerden arındırıldıkça tamamen genel yararı gözetten kimlik durumuna dönüşür.

Aynı El'in Nemrut hali ile daha çok kötülükleri söylenir. Bu bağlamla Nemrut söylemi zamanla iyilikten uzaklaşır. Salt kötülüğü üzerinde kalır. Yani bu her iki sembol söylemli kişiler aynı El salınımla olan kişiler olmakla kendi denge koşullarındaki aynı kişinin kendi halleri içindeki bir haline atf yapılan söylemlerle kişinin karşıtlaşır oluşudur. Anlatım dili bir kişi üzerinde kişilik bölünmesi yapmakla, o kişiyi gerçek bağıntılarından koparır. Karşımıza sanal bir nemrut ve İbrahim sembolizmi çıkar.

Açıkçası İbrahimler Nemrut olanlardan çıkmıştır. Nemrutlar da İbrahim olanlardan. Kişi biraz İbrahim'dir biraz da nemruttur. Kişiler özündeki eylemlik bu denge de skala olur. Denge koşulları İbrahim lige, kayarsa o denge koşullarındaki kişi süredurumu İbrahim olur. Yok, eğer denge koşulları nemrutluğu destekler yöne kayarsa, denge koşullarındaki kişi bu kez de karşıt uca doğru kayan Nemrut olurla söylenir.

Siz bir olanla, birlikte gideni; yani bir olan ve birlikte giden Nemrut'u da; İbrahim'i de; koşulları içinde olukla kendinizde arayınız. Siz bir olanla, birlikte giden çoğu durumun içinde; İbrahim'i bir yana koyup umutsan oluşla kutsayanı olursanız; Nemrut'u bir yana koyup sövenle döver oluşun lanetçisi olursanız; Yalın beklentiler boş yeredir. Kaçınılmaz oluşla İbrahim'i nemrut yanıyla, Nemrut'u da İbrahim yanıyla kavga ettireceksiniz.

Yanan mumla sönen mum ikisi bir aradadır. Koşulu içinde biri değişir diğeri olur. Yanan mum söner, sönen mum yanar. Yanan mum, yakılamaz zaten yanıyordur. Sönmüş bir mumu başka bir sönmüş mumla yakamazsınız. Mumun kendi sönmüş haline kendi kendisiyle kavgasını başlatırsanız mum dışa karşı ısı, ışık olur. Rüzgâra, yağmura, soğuğa karşı da sönmemenin direncini (etki-tepkisini) verir olur.

Yanan mum soğuyanı ısıtır. Sönen mum ısınmış olanı soğurmakla soğutur. Çivi çiviye söker. Tabii ki çivinin çiviye sökmesi için birlikte olanla birlikte gidenin bir arada ve aynı özel bağıntı içinde olması gerekir. Aynı özel bağıntı içinde girişmeyen karşıtlıklar birbirine eylemli olamazlar. Nemrut ve İbrahim aynı özel bağıntı içinde olmanın özdüleri. Öz birlikte olanla birlikte gidenin bağıntı olur girişme zıtlığıdır. Şimdi El'in kumpas olmasından çıkıp yeniden kolektif gücü eline geçirmesine dönelim.